

Појам финансијског менаџмента

Финансијски менаџмент се може посматрати двојачко, и то као научна дисциплина и као функција предузећа. Финансијски менаџмент као научна дисциплина бави се теоријом и методологијом управљања новчаним токовима у предузећу. Она је тесно повезана са другим научним дисциплинама, а нарочито са рачуноводством и економијом. Финансијски менаџмент као функција предузећа обухвата активности предузећа које се односе на стицање, финансирање и управљање имовином, имајући у виду основни циљ пословања. Главни циљ финансијског менаџмента као функције предузећа је обезбеђење стабилних извора финансирања, односно прибављање и алокација ограничених финансијских ресурса на алтернативне употребе унутар предузећа. Аспект прибављања средстава односи се на финансијску структуру којом се обезбеђују оптимални односи између краткорочних и дугорочних, односно сопствених и позајмљених средстава. Аспект алокације подразумева усмеравање прибављених финансијских средстава у инвестиције које ће највише допринети остваривању дугорочних циљева предузећа. Управљање преко финансија врши се преко управљања новчаним токовима предузећа. За управљање финансијском делатношћу потребно је познавање економије, финансијског права, књиговодства, математике, статистике, информатике, теорија прогнозирања и планирања и др. Финансијски менаџмент обухвата планирање, организацију, мотивацију, контролу и сл. Одређивање појма финансијског менаџмент уско је повезано са дефинисањем финансијских односа, које можемо посматрати у ширем и у ужем смислу. У ширем смислу финансијски односи обухватају процес репродукције у целини. У ужем смислу финансијски односи не обухватају цео процес репродукције већ само стадијум расподеле. Специфичност финансијског менаџмента је у томе што се темељи на неколико основних категорија: вредност новчаних ресурса, новчани токови, предузетнички и финансијски ризици, цена капитала, ефикасно тржиште, обрт капитала, солветност и др. Финансијски менаџмент има посебно место у систему менаџмента, јер постоје тесне везе финансија са управљањем, технологијом, кадровима, ресурсима и сл.

Предмет финансијског менаџмента

Почетни период развоја финансијског менаџмента карактерише традиционални приступ финансијама предузећа. Предмет интересовања били су: проблеми финансирања односно прибављања капитала из различитих извора, правни и финансијски односи предузећа и институција које му обезбеђују капитал. Предмет интересовања била је пасива биланса стања предузећа. Традиционалан приступ је критикован и оспораван јер није могао да одговори на важна питања као што су: да ли предузеће улаже капитал у сигурну алтернативу, да ли очекивани приноси задовољавају финансијске стандарде, како ти стандарди треба да изгледају, шта су трошкови капитала и сл. У тражењу одговора на ова и друга питања дошло је до стварања савременог приступа у финансијском менаџменту. У том периоду долази до наглог економског раста и брзих технолошких промена. Велики успон доживеле су финансијске институције. За разлику од традиционалног приступа, савремени приступ поред прибављања капитала, разматра и његову употребу, односно обухвата и активу и пасиву биланса стања предузећа. Савремени приступ финансијском менаџменту, треба да обезбеди одговоре на следећа питања: коју врсту средстава треба предузеће да прибави, колики укупан обим средстава предузеће треба да има и како потребна средства треба да буду финансирана.

Метод финансијског менаџмента

Финансијски менаџмент се користи научним методама које су заједничке свим економским наукама, стим што их прилагођава изучавању новчаних токова у предузећу. У финансијском менаџменту користе се општи методи: анализа, синтеза, индукција и дедукција. Користе се два општа метода анализе и то: метод рашчлањавања и метод упоређивања. Метод расчлањавања се користи за упознавање структуре анализираних материја, односно, расчлањавањем сложених новчаних токова у предузећу упознају се елементи од којих се ти токови састоје. Метод упоређивања се надовезује на метод расчлањавања како би се сазнали квантитативни односи међу установљеним елементима. Синтеза представља методу којом се оцењује све што се предходно испитало. Методи индукције и дедукције су међусобно повезани и допуњују се. Методом индукције се од посебног или појединачног долази до целине, док се методом дедукције посебно или појединачно изводи из целине. Поред ових општих метода, у финансијском менаџменту се примењују и специјални методи као што су: метод односа вредности, индексни методи, билансни метод, метод тренда, метод вишеструке корелације и компаративни метод.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com